

Каніковський О. Є., д.мед.н., професор
Карий Я. В., к.мед.н., доцент
Бабійчук Ю. В., к.мед.н., доцент
Гребенюк Д. І., к.мед.н., доцент
Вінницький національний медичний
університет імені М. І. Пирогова

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

Питання якості освіти було завжди актуальним. Особливої гостроти воно набуло у зв'язку з модернізацією вищої освіти. Сучасні виклики розвитку науки і суспільства потребують підготовки конкурентоспроможних кадрів, особливо, у медицині. В сучасних умовах реформування галузі охорони здоров'я впроваджуються інноваційні технології. Завдяки чому медична галузь набула нових рис. Інноваційні технології допомагають лікарю проводити об'єктивну діагностику захворювань, обробляти отриману інформацію, з подальшим її накопиченням та використанням на усіх етапах лікувального процесу. На сьогоднішній день медична освіта також стоїть на порозі змін, які мають бути спроможними поєднати здобутки вітчизняних медичних шкіл та передовий досвід закордонної вищої освіти. Тому перед освітянами медичних вишів постає завдання впровадження інноваційних технологій у педагогічний процес.

Метою нашої роботи є впровадження у навчальний процес студентів медичних університетів інноваційних технологій, які використовуються у галузі охорони здоров'я.

Розробка та впровадження у навчальний процес інноваційних технологій спрямовані на формування у майбутніх лікарів клінічного мислення. Формування якого вимагає не тільки достатніх теоретичних знань, але й певних практичних навиків, які починають накопичуватись в процесі навчання на клінічних кафедрах. Студенти повинні брати участь у визначенні провідного синдрому, проведенні диференційної діагностики, патогенетичного обґрунтування комплексної програми лікування конкретного хворого. Для отримання необхідних практичних навиків студенти повинні проводити обстеження хворих у хірургічній клініці, брати участь у підготовці пацієнтів до оперативних втручань, бути

присутніми при проведенні операцій та проводити огляд у післяопераційному періоді. У процесі навчання студенти мають бути готовими до зустрічі з хворими з будь-якою патологією. На сьогодні серед інноваційних технологій, які покращують навчальний процес, найбільш часто використовуються методи ситуаційного аналізу, ситуаційного навчання та ігрове проектування. В умовах розвитку інноваційних освітніх технологій необхідне забезпечення новітніми технічними засобами навчання, що може бути впроваджено в університетських клініках.

Оскільки, клінічні дисципліни починають вивчатися на старших курсах, а остаточне вивчення завершується в інтернатурі, необхідно застосовувати симуляційні технології починаючи з перших років навчання студентів в університеті. На сьогоднішній день у всьому світі на початковому етапі оволодіння практичними навиками в хірургії широко впроваджуються у клінічну практику навчальні віртуальні симулятори (Virtu Lab), коробочні тренажери (Dry Lab), муляжі з програмним комп'ютерним забезпеченням, які дають змогу майбутньому фахівцю оволодіти необхідними практичними навиками. Набуття практичної підготовки відбувається в університетському навчально-симуляційному центрі, що дозволяє відпрацьовувати практичні навички з хірургії у певних клінічних ситуаціях. Такий підхід формує у студентів необхідний практичний досвід без надання шкоди пацієнту, дозволяє бездоганно виконувати більшість маніпуляцій і оперативних втручань. Симуляційне навчання дозволяє підвищити ефективність навчального процесу, дає можливість не тільки побачити, а й відпрацювати на фантомах основні практичні навички, сприяє кращому засвоєнню теоретичних знань. Робота у навчально-симуляційному центрі має проводитись з перших курсів навчання, починаючи з відпрацювань найпростіших маніпуляцій і закінчуючи етапами оперативних втручань на старших курсах та інтернатурі.

Реформування галузі охорони здоров'я передбачає формування фахівців нового типу, які повинні досконало володіти спеціальністю, безперервно удосконалювати свої професійні навички. Саме дистанційна форма навчання дає можливість лікарям підвищувати свій професійний рівень. Широке впровадження комп'ютерних технологій дозволяє отримати дистанційну освіту студентам медичних вишів, яка максимально наближена до очної форми навчання. Дистанційне навчання передбачає забезпечення

доступу до електронної бібліотеки, освітнього вузівського ресурсу та навчально-методичних матеріалів для позааудиторної роботи. Дистанційна форма освіти може проводитись вдома, створюючи більш комфортні умови для навчання студентів та дає можливість безперервно підвищувати свій професійний розвиток протягом усієї лікарської практики.

Таким чином, розробка і впровадження у навчальний процес медичних вишів інноваційних технологій спрямовані на формування у студентів клінічного мислення, передбачають забезпечення сучасними технічними засобами навчання університетських клінік, застосування симуляційних технологій на початку оволодіння практичними навиками та впровадження дистанційної форми навчання.

Список використаних джерел

1. Козак Л. В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі / Л. В. Козак // Освітологічний дискурс. – 2014. – № 1(5). – С. 95 – 107.
2. Максименко С. Д., Філоненко М. М. Педагогіка вищої медичної освіти / С. Д. Максименко, М. М. Філоненко // Київ. – 2014. – 288 с.
3. Соф'янець Е. Структура професійної компетентності сучасного педагога / Е. Соф'янець // Управління освітою. – 2006. – № 17. – С. 4 – 5.
4. Singh H. Building effective blended learning programs / H. Singh // Educational Technologe. – 2003. – № 43(6). – P. 51 – 54.

**Кафлевська С. Г., к.е.н., доцент
Вінницький кооперативний інститут**

УДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НА ОСНОВІ ПРАКТИЧНОГО ДОСВІДУ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Оскільки підприємства, організацій, установи всіх форм власності та видів діяльності відчувають гостру потребу у нових працівниках та трудових ресурсах. І тому одним із поширених шляхів залучення кадрів є навчальні заклади, де підприємствам, організаціям, установам потрібно не тільки з ними співпрацювати,